

ŞU BİZİM AVRUPA PARLAMENTOSU

GEÇEN hafta, bir televizyon kanalındaki haber programını dinledim. Susurluk, Cumartesi Anneleri, İstanbul Üniversitesi'ndeki satırlar ve silahlar derken, Türkiye'de yayınlanan dört büyük gazetenin temsilcilerinin Avrupa Parlamentosu'na bilgi vermek için Strazburg' da buldukları haberini televizyon verdi. Konu, son günlerde kamuoyunu, özellikle de medyayı oldukça meşgul eden basınla ilgili yeni hukuksal düzenleme idi.

HABER spikerinin sürmanşetten geçtiği bu gazetelerin büyüklüğünde hangi kriterlerin esas alındığı pek belli olmamakla beraber, apaçık ki Avrupa Parlamentosu' nun istediği veya arzu ettiği standartlara uyan dört gazetenin saygıdeğer temsilcileri idi bunlar.

Demokrasi, insan hakları, fikir, eylem ve şu anda aklıma gelmeyen birçok özgürlük adına -Ülkemizi ve milletimizi çok seven (!)- bu insanların, devletimizi her önüne gelene, özellikle de Batı'ya şikayet etmeyi alışkanlık haline getiren zihniyet geldi aklıma.

DÜŞÜNDÜM, şöyle bir geriye döndüm. Şu ana kadar bu ülkeyi, bu ülkenin devletini, bu devletin yasama, yürütme ve yargı organlarını kim kime şikayet etmiş; Bırakın ülkemizin büyümesini, ilerlemesini ya da Büyük Önder'imizin dediği gibi "Muasır medeniyet düzeyine" çıkmasını istemeyi; varlığından, ismini telaffuz etmekten bile rahatsız olan hatta bu rahatsızlığını inkara ve gizlemeye gerek duymadan apaçık olarak her vesile ile dile getiren **ülkelere** ve de tamamen kendi çıkarları için, bu ülkelerin oluşturduğu kulüplere **şikayet edenlere** baktım. Kimler gitmiş bunların kapılarına? Kimler yalvarmış? Kimler tavassut ve himmet için avuç açmış bunlara? Kendilerini haklı çıkarmak için kimler ne yalanlar uydurmuşlar? Ne yapmışlar da kendilerince haksızlığa uğramışlar?

GİDİŞLERİ de dönüşleri de merasimlidir. Medyatiktir. Beyanatlar ise genelde hep aynıdır. Tek bir kalemden çıkmışcasına, ağızlarını şişire şişire, biraz da tehditkar bir üslupla söz konusu şikayet makamını telaffuz ederken, ağzından aynı isim bir daha çıkarılmasına: **"Efendim bizleri davet ettiler. Biz de gittik ve kendilerini aydınlattık."** Niçin hep aynı kafaları davet ederler bilmem ki! Belki de ayağına gidilen makamın standartlarında Türkiye'de başka kafa yok da ondan. Sonuç mu? Köylüsünden esnafına, işportacısından sanayicisine, öğrencisinden akademisyenine kadar herkesin tahmin ettiği gibi sonuç ortada. Bırakın Üçüncü Dünya Ülkeleri'ni, Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında yaşayan kabilelere bile reva görülmeyen muamele ve kararlar!

BU çok değerli basın mensuplarımızı kesinlikle bu kefeye koymuyorum. En azından öyle düşünmek istemiyorum. Hani derler ya **"kanıma dokunuyor!"** İşte benimki de öyle bir şey!